

sperrren. Het wijfje maakte een hees alarmgeluid. De jonkies zwijgen plotseling en vallen terug in het nest. Pas als ze dit gedaan hebben krijgen ze het voedsel. Een zeer duidelijk voorbeeld van opvoeding.

Bij wijfje II zag ik, dat deze de dag voordat haar jongen zouden uitvliegen

voordeed, hoe je naar beneden moet fladderen. Tweede belevenis: Ik was getuige van een balts tussen wijfje I en het mannetje. Wijfje onverschillig, mannetje vreselijk opgewonden zachte geluidjes makend, een soort hese zachte merelzang, kop naar beneden, vleugels ook, hippen en draaien. Héél merkwaardig.

Joh. Bolman

Nog eens ABUTILON THEOPHRASTI Med.

Het is altijd prettig als er reacties op artikelen in 'Natura' komen. De heer J. Mourik te Haarlem deelde mij mede, dat hij dit jaar in augustus een exemplaar van deze Abutilon aantrof in de Amsterdamse Waterleidingduinen, waar de plant het kennelijk nog al naar de zin had, gezien de hoogte van 110 cm. Begin oktober stond zij er wat minder fraai bij, doch bloeide nog en had ook vruchten.

Het voorkomen in de duinen is niet zo verwonderlijk als wij bedenken, dat het voor het winterse levensonderhoud der fazanten gebruikte voer vaak onkruidzaden van buitenlandse oorsprong bevat; men gebruikt hiervoor uiteraard niet het allerfijnste, geschoonde graan. Dit fazantenvoer is dikwijls de oorzaak van allerlei 'vreemde' planten in onze duinen.

Na het schrijven van mijn artikel bracht ik onverwacht enige weken in de Verenigde Staten door en trof ook daar een zeer fors exemplaar van de Abutilon aan, goed in bloei en eveneens met vruchten. Dat was in de staat Massachusetts, waar het 's zomers veel warmer (en bovendien veel vochtiger) is dan in ons land, zodat daar alle factoren voor een voorspoedige ontwikkeling aanwezig zijn.

In een oude druk van Britton's Flora of the Northern States and Canada vond ik vermeld: native or adventive from Southern Asia. Het aantal planten, dat door diverse oorzaken uit Europa enz. naar de Verenigde Staten is 'overgewipt' is overigens bijzonder groot; met de immigranten is allerlei meegekomen, dat er oorspronkelijk niet thuis hoorde. De laatste druk van Oberdorfer (Exkursionsflora für Süddeutschland; 1962) vermeldt dat de plant van oostmediterrane oorsprong is, en op deze recente opgave wil ik het voorlopig maar houden.

Correctie

In de eerste zin van het artikel over de Zee-Averuit (september-nummer blz. 105) heeft de drukker enige woorden weggelaten. De zin moet luiden:

Zij die de flora van onze rivierstreken kennen, zullen wel eens de Wilde Averuit (*Artemisia campestris* L.) hebben gezien, al is het een vrij zeldzame plant in het Rijngebied en het aangrenzende Maasgebied van het fluviale district.

Verder wijzige men in dit artikel op blz. 106, 2e regel van boven het woord 'marita' in 'maritima'.